

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλα κι' ένγηκόσα τρία,
δράχμια και φιλοπατρία.

Δέκατον κι' έννατον μετρούντες χρόνον
στην γήν ιδρευόμεν των Παρθενώνων.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—ό κτ' ώ φράγκα είναι μόνο.
Γιά τ'ά ξένα όμως μέρη—δέ κα φράγκα κα' σ' τ'ό χέρι.

Εικοσιόδο του Νομβρίου,
μηδός πολέμων τ'ά μάλ' άγρίου.

Εικοσιένα ούν όπακούσα,
της 'Ορειστίας ομμάτια τόσα.

**Φαδουλής και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος δικέτος.**

Φ.—Δέν 'πίστευα, δέν τύλεγα πώς πόλεμος θά γίνη
σέ τούτο τό καμίνι,
και πώς θά πέσουν πιστολιχιάς και κοντακιχιάς και ξύλο
μόνο για τόν Αισχύλο.

Άκούς εκεί νά γίνεται τέτοιο κακό, κουτέ,
γι' άνθρωπο, πού δέν 'γνώρισε κανένας μας ποτέ;
Νά σηκωθής για τήν 'Ελλά, νά πης για τό Κορδόνι
νά σπάσης τό κεφάλι σου,
νά 'πώ κι' έγώ χαλάλι σου,
δέν είσαι κουραηδόνι.

'Αλλά νά ξεσβερνώνεσαι
και μ' όλους νά τσακόνεσαι
γι' αυτόν τόν μακαρίτη,
και μπώ και μπουμί ν' άκούς βρονταίς,
θερρά πώς είσαι κουτεντές,
φιλόμουσε ψωρίτη.

'Ορίστε... δέν μας έφθκαν τόσαν πολέμων κλέη
και βρόντοι σμερδαλέοι,
μήτε τ'ά κάζα τής Βουλής κι' ό Βούλαχος ό σκύλος,
μά τώρα μάς 'ξεφύτρωσε κι' ό πρόγυος Αισχύλος
μαζί με τήν 'Ορειστία και τό Βασιλικό,
κι' άνάβει τό Βασίλειο με πύρ πολεμικό.

'Εμπρός, παιδιά, μαγκούραρος, πιστόλαρος, λεπίδαρος,
μπάμι μπουμί Αισχυλρούμπχαρος, Σοφοκλή—Ευριπίδαρος,
'Ελφάραρος, Κορδόναρος,
άλλά κι' 'Αγαμεμώναρος,
Αιγισθαρος, 'Ορέσταρος, 'Ηλεκτρο—Κασανδράρα,
και μαγκιχιας και σπαρά.

Βλέπεις τόν Ίσχο, Περικλή, πού προς έδώ σιμάνει;
Π.—Ναι και τόν βλέπω...
Φ.—Κύτταζε καλά, βρέ κουραηδόνι.
Π.—Κυττάζω...
Φ.—Δικαστέλλεται τό κάτωχρον του χείλος.
Π.—Πορός είναι;
Φ.— Δέν τόν 'γνώρισε; ό ποιητής Αισχύλος.

**'Ο πάλ' Αισχύλος όμιλει
άκούστος τού Φαδουλή.**

Γιά 'μένα γίνεται κακό
σ' έκείνο τό Βασιλικό
και τρέχουν κάσμοι στήφη.

Γιά 'μένα καβθαλάρηδες
και τών πολέμων 'Αρηδες
γυμνά προτεινούν ζήρη.

Γιά 'μένα βόλα και πυρά,
για 'μένα τόσας φεσταίς,

